

Arrest

nr. 133 043 van 12 november 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 12 juni 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 april 2014 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden thans aangevochten en zijn als volgt gemotiveerd:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 05.02.2014 werd ingediend door:

[...]

Nationaliteit: Kosovaar

[...]

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40bis §2 stelt: '§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

- 2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hém voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten. De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

...

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

...

In een eerdere beslissing (bijlage 20 dd. 15.03.2013) werd reeds gesteld dat uit het politieverlag van de lokale politie Sint-Niklaas bleek dat betrokkenen effectief samenwonen op hetzelfde adres, maar zelf aangegeven dat ze geen affectieve band samen hebben, enkel een familiale (ze zijn neven).

Gezien artikel 40bis stelt dat partners die een geregistreerd partnerschap hebben afgesloten geen personen mogen zijn als bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

Overwegende dat betrokkene en de referentiepersoon wel een dergelijke familiale relatie hebben, is niet voldaan aan de gestelde voorwaarden.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hoger vermeld artikel niet voldaan werd, wordt de verblijfsaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel is afgeleid uit de schending van artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) juncto de artikelen 161-163 van het Burgerlijk Wetboek juncto de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat het niet betwist wordt dat verzoeker en zijn neef een wettelijke samenwoning hebben afgesloten en dat zij effectief gedurende jaren samenwonen. Hij citeert de geschonden geachte bepalingen en betoogt dat uit de artikelen 161 t.e.m. 164 van het B.W. – en meer in het bijzonder uit artikel 163 – enkel blijkt dat het huwelijk verboden is tussen oom en nicht of neef, of tussen tante en nicht of neef. Verzoekers die neven zijn, hebben dus geen relatie die wettelijk wordt uitgesloten door deze bepaling. Artikel 40bis, § 2 van de Vreemdelingenwet, zo gaat verzoeker verder, voorziet evenmin in een algemene uitsluiting van de familiale relaties maar beperkt zich tot de uitsluiting, beperkt tot de personen bedoeld in de artikelen 161-163 van het B.W. Waar de bestreden beslissing in haar determinerende considerans overweegt dat niet beantwoord is aan de gestelde voorwaarden louter op grond van de familiale relatie tussen verzoeker en zijn neef, is zij strijdig met de relevante en geciteerde wetsbepalingen. De bestreden beslissing voegt categorieën toe aan de artikelen 161-163 van het B.W. en aldus ook aan artikel 40bis, § 2 van de Vreemdelingenwet, die niet zijn opgenomen in de kwestieuze artikelen. Verzoeker concludeert dat hij een geldige wettelijke samenwoning met zijn neef heeft en er geen enkele wettelijke grondslag bestaat om hem uit te sluiten van het toepassingsgebied van artikel 40bis, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2. De verwerende partij stelt zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

2.3. De bestreden beslissing is, luidens de bewoordingen ervan, genomen op grond van artikel 40bis, § 2, 2°, e) van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

[...]

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen.”

De artikelen 161 tot en met 163 van het Burgerlijk Wetboek luiden als volgt:

“Art. 161. Het huwelijk is verboden tussen alle bloedverwanten in de rechte opgaande en nederdalende lijn en de aanverwanten in dezelfde lijn.

Art. 162. In de zijlijn is het huwelijk verboden tussen (broers, tussen zusters of tussen broer en zuster).

Art. 163. Het huwelijk is ook verboden tussen oom en nicht of neef, of tussen tante en nicht of neef.”

Niettegenstaande de vaststelling dat uit artikel 40bis, § 2, 2° blijkt dat, om te worden beschouwd als een familielid van een burger van de Unie het moet gaan om de “partner” terwijl uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker en zijn neef zelf hebben aangegeven dat ze geen affectieve band hebben, enkel een familiale, heeft de Raad niet de bevoegdheid om zijn motieven in de plaats te stellen van deze van de verwerende partij. Derhalve moet verzoeker worden bijgetreden in zijn argumentatie. Immers, het enige en dus determinerende motief van de bestreden beslissing bestaat in de verwijzing naar het feit dat “Gezien artikel 40bis stelt dat partners die een geregistreerd partnerschap hebben afgesloten geen personen mogen zijn als bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek [en] overwegende dat betrokkene en de referentiepersoon wel een dergelijke familiale relatie hebben, [...] niet [is] voldaan aan de gestelde voorwaarden”. Echter, uit deze bepalingen van het Burgerlijk Wetboek blijkt geen huwelijksbeletsel tussen neven.

De schending van artikel 40bis op grond van de door de verwerende partij gehanteerde motivering, is aangetoond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

2.4. Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde kan in casu immers geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan verzoeker zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of zijn aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS